

Efter bestemmelsen i 2. pkt. kan yderligere vilkår fastsættes efter reglerne i § 57 om betingede domme. Herefter kan der gives den prøvelsladte en række praktisk vigtige forskrifter, bl.a. om opholdssted, arbejde, afvænningsbehandling for alkoholmisbrug og psykiatrisk behandling.

Bestemmelsen i 3. pkt. angår spørgsmålet om gyldighedstiden for vilkår om institutionsophold, herunder hospitalsophold. Nogen tidsbegrænsning vedrørende gyldigheden af sådanne vilkår er ikke fastsat i de gældende prøvelsladelsesregler. Principielle synspunkter må imidlertid føre til, at det ikke bør være et vilkår for en prøvelsladelse, at den løsladte tager ophold i en institution i et tidsrum, der er længere end den resterende straffetid; bestemmelsen er udformet i overensstemmelse med disse synspunkter. Man har ikke ment, at bestemmelsen i straffelovens § 57, stk. 1, nr. 2 (i slutningen), om længstetid for visse institutionsophold for betinget dømte bør finde anvendelse i forbindelse med prøvelsladelse.

Til nr. 5 (§ 40).

Til stk. 1. Denne bestemmelse fastsætter de reaktioner, der kan anvendes, når den prøvelsladte begår nyt strafbart forhold eller på anden måde, f.eks. ved at unddrage sig tilsyn, tilsidesætter de fastsatte vilkår. Bestemmelsen er i det væsentlige i overensstemmelse med, hvad der gælder efter den nuværende regel i § 39, og er udformet på lignende måde som § 60, stk. 1, der angår betinget dømte, som overtræder de i dommen fastsatte vilkår. Justitsministeren kan i anledning af vilkårsovertrædelse ændre vilkårene, forlænge prøvetiden eller bestemme, at den prøvelsladte skal genindsættes til udståelse af reststraffen.

Til stk. 2. Det bestemmes i denne regel, at afgørelser efter stk. 1, herunder afgørelse om genindsættelse, kun kan træffes inden for prøvetiden. Reglen er i overensstemmelse med, hvad der følger af den gældende bestemmelse i § 40, stk. 2.

Til stk. 3. Denne bestemmelse angår spørgsmålet om, hvornår man i tilfælde, hvor en prøvelsladte ikke bliver genindsat, skal anse hans straf for udstået.

Herom bestemmer den gældende regel i § 40, stk. 2: „Hvis bestemmelse om genindsættelse ikke er truffet ved prøvetidens udløb, anses straffen for udstået på dette tidspunkt.“

Spørgsmålet har bl.a. betydning i følgende relationer: 1) domme til frihedsstraf har efter

§ 81 kun gentagelsesvirkning inden for en 5 årsperiode regnet fra straffens udståelse, 2) afholdspålæg (§ 72) og pålæg efter § 236, stk. 3, har gyldighed i 5 år regnet fra den endelige løsladelse. Der henvises endvidere til bemærkningerne vedrørende nr. 14 og 16 (dom til arbejdshus).

Den gældende regel i § 40, stk. 2, fører til mindre rimelige resultater, for så vidt som den person, der prøvelslades, bl.a. i de to ovennævnte henseender, får en ugunstigere retsstilling end den, der ikke findes at kunne prøvelslades; hans straf kan i almindelighed ikke anses for udstået, før der er forløbet 2 år (prøvetiden) fra løsladelsen.

Den foreslåede regel i § 40, stk. 3, er i overensstemmelse med den tilsvarende bestemmelse i svensk lovgivning. Den betyder på den ene side, at man ikke, så længe der efter § 40, stk. 1-2, er mulighed for genindsættelse, kan anse straffen for udstået, og på den anden side, at man, når denne mulighed er ophørt, anser udståelsen for sket ved prøvelsladelsen.

Til stk. 4. Denne bestemmelse angår adgangen til fornyet prøvelsladelse efter genindsættelse.

Der sondres i bestemmelsen efter, om genindsættelse sker i anledning af idømmelse af en ny frihedsstraf eller af andre grunde, herunder tilsidesættelse af vilkår fastsat efter § 39, stk. 2.

I de førstnævnte tilfælde skal man — ved afgørelse af spørgsmål om fornyet prøvelsladelse — betragte reststraffen og den nye straf som én fællesstraf. Er denne fællesstraf længere end 4 måneder, vil fornyet prøvelsladelse kunne ske efter de almindelige regler i § 38. Denne ordning er i overensstemmelse med den gældende regel i § 39.

Med hensyn til de tilfælde, hvor genindsættelse sker af anden grund end idømmelse af ny frihedsstraf, foreslås derimod en ændring. Efter den nuværende regel kan fornyet prøvelsladelse kun ske, hvis de almindelige betingelser herfor i det hele er opfyldt med hensyn til reststraffen, og således kun, hvis reststraffen er over 4 måneder, hvad den forholdsvis sjældent er. Dette er ud fra et forsorgsmæssigt synspunkt uheldigt, idet der netop med hensyn til de personer, der genindsættes på grund af tilsidesættelse af vilkår, typisk vil være særligt behov for ved deres fornyede løsladelse at anvende tilsyn m.v. Det foreslås derfor, at der i disse tilfælde fremtidigt skal kunne ske fornyet prøvelsladelse, selv om de tidsmæssige betingelser herfor i § 38, stk. 1 og 2, ikke er opfyldt med hensyn til reststraffen.

Der bør ikke ved en sådan fornyet prøvelsladelse på ny kunne fastsættes en prøvetid af maksi-